

TEHNIČNI OPIS REŠVANJA POTNIKOV IZ KABIN OKVARJENE DOSTOPNE ŽIČNICE KRVAVEC

Ekipa reševalcev za evakuacijo iz kabin je sestavljena iz treh članov:

1. reševalec se varovan z dinamično vrvjo vzpne po lestvi na steber nad kabinami, ki jih bo evakuiral. V zimskih razmerah (požled na lestvi) si že vmes na lestvi izdelava vmesna varovanja (brezkončni trak in vponka).
Na zgornji prečki stebra nad podestom **izdelava vmesno varovanje** (trak, vponka), nato s kovinsko vponko **vzpostavi galvanski stik** med kovinskim obodom kolesa baterije in jeklenico (izenačitev statičnih el. potencialov).
Na jeklenico vpena škripec za jeklenico in za njim (nad njim) veliko varovalno vponko. Nato čim bolj skrajša vrv v grilonu in se obesa na škripec.
2. reševalec ga varuje skozi varnostno zavoro in ga spušča do prve kabine. Ko je prvi na kabini, podre varovanje in razveže vozle na dinamični vrvi ter se odpravi pod prvo kabino.
 1. reševalec na kabini potegne vrv preko stebra k sebi, tako da konec pade na tla pod kabino. Nato odpre kabino in se s pomočjo grilona spusti vanjo. Ko namesti prvega potnika v reševalni sedež, **potegne dol približno meter in pol dinamične vrvi**, in jo z vozlom osmico vpena v reševalni sedež, šele potem izpne konec dinamične vrvi iz svojega pasu in podre vozle na koncu. Ko je reševalec št. 2 na tleh pripravljen, se prvi reševalec na grilonu hrbtno izvesi iz kabine in vodi s seboj potnika (ki je v reševalnem sedežu na napeti dinamični vrvi). Reševalec se z nogama odrine od vrat kabine ven in potegne potnika k sebi (psihološki moment – iz oči v oči).
Ko je potnik čisto zunaj, ga drugi reševalec prične spuščati
UKAZI: NAPNI POTEJNI SPUŠČAJ
Prvi reševalec se vrne v kabino in namesti v drugi reševalni sedež drugega potnika.
 2. reševalec pod kabino in nižje od vpadnice (da v primeru težjega potnika ne bi zanihal v prazno) namesti dinamično vrv, ki visi s kabine, v zavoro, na ukaz od zgoraj **NAPNI** napne vrv, na ukaz **POTEJNI** (to je v trenutku, ko prvi vodi potnika ven iz kabine) močno potegne, in na ukaz **SPUŠČAJ** počasi spušča potnika. Hitrost spuščanja mora tik pred prizemljenjem zmanjšati na minimum, zato **mora potnika videti**.
 3. reševalec ponoči z meglitko ves čas osvetljuje potnika, v primeru slabe vidljivosti (megla), pa iz vpadnice kabine drugemu sporoča o spuščanju.
3. reševalec izlušči potnika iz reševalnega sedeža, ga preda »zemeljski ekipi«, ter sedež v istem vozlu potegne navzgor.
 1. reševalec v kabini namešča drugega potnika v drugi reševalni sedež, *in prvi sedež šine mimo kabine gor do škripčka*, vendar pa visi pod njim 1,5 m vrvi, s katero si ga prvi reševalec potegne v kabino. Prvi reševalni sedež izpne in v isti vozle vpena potnika v drugem reševalnem sedežu ter ponovi postopek izhoda iz kabine.

Ko je kabina prazna, prvi reševalec vpena vozle dinamične vrvi v svoj pas in spleza po kabini na vrh – pri tem ga drugi s tal varuje, sam pa si skrajšuje grilon. Na vrhu prestavi iznad čevlja pod čevljev najprej škripec za jeklenico, nato pa še veliko

varovalno vponko. Dinamično vrv, s katero je varovan s tal, spelje okrog nosilne cevi gondole, in drugi reševalec ga spusti do naslednje gondole, kjer se postopek ponovi.

Ko prvi reševalec izprazni zadnjo gondolo pred stebrom, se z vrha gondole spusti na tla (plezanje z jeklenice na podest je težavno). Dinamično vrv položi preko vodoravnega dela kabinskega nosilca med čevljem in ležajem navpičnega stebra, drugi na tleh napne vrv, prvi sname z jeklenice škripec in vponko, drugi pa ga spusti na tla.

Korenčan Zvone
Društvo gorskih reševalcev Kranj